

ønsker at modtage denne behandling/ undervisning.

Spm. nr. S 659

Til sundhedsministeren (26/11 99) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, om der i forbindelse med amternes udbud af operationer findes helt klare regler for de driftsomkostninger med mere, som de offentlige hospitaler skal indregne i deres tilbud, således at disse bliver fuldt sammenlignelige med tilbuddene fra de private klinikker og hospitaler?«

Begrundelse

Det ses ofte, at der er meget store forskelle i udbudspriser, når private hospitaler og klinikker sammenlignes med de offentlige hospitaler, men også med de offentlige hospitalers priser indbyrdes.

Det forekommer derfor, at der er et hul i lovgivningen, hvis der sammenlignes med de almindelige licitationsregler, og der mangler gennemsigtighed i prisfastsættelsen.

Specielt bekymrer det spørgeren, at det viser sig, at de offentlige hospitaler, der har vundet en udbudsrunde, har lange ventelister på de samme operationer i deres eget amt. Derfor kan man desværre få en mistanke om, at det er af rent fiskale grunde, at de offentlige sygehuse ligger prismæssigt meget lavt i tilbudsrunderne. Det bliver således i sidste ende skatteyderne i det tilbudsgivende amt, der kommer til at betale ekstraregningen.

Svar (7/12 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Indenrigsministeriet har i 1992 udsendt en vejledning »Udlicitering - En orientering til kommunerne om udbud af opgaver«. Vejledningen giver anvisninger på, hvordan en opgave udbydes, hvilken information der bør gives til tilbudsgiver samt valg af leverandør. Vejledningen giver endvidere anvisninger på omkostningskalkulation ved udlicitering - herunder hvilke udgifter der skal indregnes i et eventuelt

tilbud samt hvorledes eksterne tilbud sammenlignes med omkostningerne ved selv at producere ydelsen.

Der er ikke tale om bindende regler, men om en vejledning, som kan være amtskommunen til hjælp i forbindelse med udlicitering og afgivelse af tilbud.

Ad spm. nr. S 261

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1999-2000, forhandlingerne side 1088, lød således:

Til justitsministeren (26/10 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke initiativer vil ministeren iværksætte for at indkræve de bøder, som årligt ikke betales, og som efter fem år forældes?«

Supplerende svar (13/12 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ifølge retsplejelovens § 997, stk. 1, påhviler det politiet at drage omsorg for fuldbyrdelsen af straf, herunder bødestraf. Fuldbyrddelse af idømte eller vedtagne bøder sker ved betaling af bødebeløbet eller ved inddrivelse. Politiet kan tillade betaling i afdrag afpasset efter den pågældendes aktuelle betalingsevne. En afdragsordning fastsættes normalt med en løbetid på 1 år ad gangen, og spørgsmålet om gældens fortsatte betaling tages op til overvejelse inden udløbet af den fastsatte frist.

Betales bøden ikke, inddrives den, medmindre politiet skønner, at inddrivelse ikke er mulig eller væsentligt vil forringe den pågældendes levevilkår. Dette fremgår af straffelovens § 52, stk. 3. Inddrivelse sker som tvangsfuldbyrdelse ved fogedrettens foranstaltning eller ved indeholdelse i løn eller overførselsindkomst.

Som det fremgår af Justitsministeriets svar af 13. oktober 1999 på Retsudvalgets spørgsmål nr. 486 (Alm. del - bilag 1190), har politiet for kort tid siden taget et edb-baseret lønindeholdelsessystem i brug, og Rigspolitichefen forventer, at bødeinddrivelsen vil blive yderligere effektiviseret.